

(881) “द्राडृ विशरणे” (I-भ्वादिः. 287. अक. सेट्. आत्म.)

द्राडकः-डिका, द्राडकः-डिका, दिद्राडिषकः-षिका, दाद्राडकः-डिका ;
इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि द्राखतिवत् (879) बोध्यानि । ¹विद्राली^A
इति णिनिप्रत्यये रूपमिति विशेषः ।

(882) “द्राह निद्राक्षये” (I-भ्वादिः-646. अक. सेट्. आत्म.)

‘ निक्षेपे ’ इति क्षीरस्वामिप्रभृतयः ।

द्राहकः-डिका, द्राहकः-डिका, दिद्राहिषकः-षिका, दाद्राहकः-डिका ;
द्राहमानः, द्राह्यमाणः, दिद्राहिषमाणः, दाद्राह्यमाणः, इत्यादीनि
सर्वाण्यपि रूपाणि द्राखतिवत्, (879) ज्ञेयानि । किपि, ²प्रद्राक्-प्रद्राग्,
इति, रूपमिति विशेषः । ^Bद्राहितः ।

(883) “द्रु गतौ” (I-भ्वादिः-945. सक. अनि. पर.) [अ]

द्रावकः-विका, द्रावकः-विका, ³दुद्रूषकः-षिका, ⁴दिद्रावयिषकः-षिका,
दुद्रावयिषकः-षिका, ⁵दोद्रूयकः-यिका ;
द्रोता-त्री, द्रावयिता-त्री, दुद्रूषिता-त्री, दिद्रावयिषिता-त्री,
दुद्रावयिषिता-त्री, दोद्रूयिता-त्री ;

1. ‘सुप्यजातौ-’ (3-2-78) इति णिनिः । ‘डलयोरुक्तिमेदस्तु डकारो नाक्षरान्तरम् ।’
इत्युक्त्या डस्य लः । अत एव विद्राली इति रूपम् ।

2. ‘दादेर्धातोर्धः’ (8-2-32) इति घट्त्वे जश्चत्वेयोश्च रूपम् ।

3. सन्नन्ताण्वुलि, ‘इको झल्’ (1-2-9) इति सनः क्तिन्वे, ‘अज्ज्ञनगमां सनि’
(6-4-16) इति दीर्घः । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।

4. ण्यन्तात् सनि, ‘स्रवतिशृणोतिद्रवतिप्रवतिप्लवतिच्यवतीनां वा’ (7-4-81)
इत्यनेनाभ्यासस्य इकारविकल्पः । एवं ण्यन्तात् सनि उत्तरत्र सर्वत्र ज्ञेयम् ।

5. यङन्तात् ण्वुलि उत्तरखण्डे ‘अकृतसार्वधातुकयोः—’ (7-4-25) इति दीर्घः ।
अभ्यासे ‘गुणो यङ्लुकोः’ (7-4-82) इति गुणः । एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।

A. ‘सुपाकविद्रालिफललिभिर्दुमैः स्निग्धानविघ्राडितचारुशालिकान् ॥’

धा. का. 1. 38.

B. ‘द्राहिनः शुभपथप्रकाशने सस्वजेऽथ तमनूद्यवैभवः ।’ धा. का. 1.82.

अ. अम्रयत्पयोगात् “द्रवति घृतम्” इत्यत्र अकर्मकः ।

‘रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ती’ इत्यत्र (गीता 10,1) सकर्मकः ।